

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulietta Devder și avocatul, Chisilița Corneliu, în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Dancovschii Semion Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din r-nul Xxxxxxxx s. Xxxxxxxx, domiciliat mun. Xxxxxxx str. Xxxxxxxx ap. xx

și

Catlabuga Vadim Xxxxxxx, născut la 16 septembrie 1993, originar din r-nul Xxxxxxxx s. Xxxxxxxx, domiciliat or. Xxxxxx str. Xxxxxxxx ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.02.2015 - 14.03.2016

2. instanța de apel: 22.06.2016 - 09.11.2016

3. instanța de recurs: 07.06.2017 - 12.09.2017

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 martie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal:

Catlabura Vadim Xxxxxxx, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

Dancovschii Semion Xxxxxx, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către Cihodari A. și s-a încasat câte 5.000 lei de la inculpații Catlabura V. și Dancovschii S. în beneficiul lui Cihodari A. cu titlu de prejudiciu moral.

Cauza penală în privința inculpatului Grosu Alexei Alexei, a fost disjungată și examinată în procedură separată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la data de 17 ianuarie 2015, în jurul orei 22:00, Catlabuga V. împreună cu Dancovschii S și Grossu A. (*în privința ultimului cauza penală a fost examinată separat*), prin înțelegere prealabilă împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, contrar voinței șoferului de taxi, Cihodari A., au pătruns în automobilul de model "Dacia Logan" cu n/î XXXXXXXX, parcat pe str. Socoleni 9, mun. Chișinău, l-au amenințat pe ultimul cu un cuțit, ce presupune amenințarea cu violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, după care în mod deschis i-au sustras un telefon mobil de model "SAMSUNG Duos" în care activau cartelele SIM cu nr. xxxxxxxx și xxxxxxxx, la prețul de 5.000 lei, mijloace bănești în sumă de 400 lei, un video registrator la prețul de 2.200 lei. Ulterior cu bunurile sustrase, au părăsit locul infracțiunii cauzându-i lui Cihodari A. un prejudiciu considerabil în sumă de 7.600 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpaților, Dancovschii S. și Catlabura V., a fost calificată *de drept* în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și anume – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul, Chisilita Corneliu, în numele inculpaților, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Catlabura Vadim Xxxxxxx, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 49, 323 alin. (1) Cod penal;

Dancovschii Semion Xxxxx, să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

În motivarea apelului său procurorul a invocat că:

- ideia de a comite atacul tâlhăresc sau de altă natură aparține lui Grosu A., întrucât ultimul avea intenția de a comite aceste fapte, având în posesie cuțitul, pe care l-a scos și a amenințat cu el desinestătător;

- din înregistrările video reiese, că Dancovschii S. doar a deschis ușa de la automobilul condus de partea vătămată, a pus o singură întrebare, a primit răspuns *că totul este normal*, astfel nu a fost elucidat faptul, că în timpul cât acesta a vorbit cu persoanele aflate în automobil a văzut careva acte de violență, cuțitul sau faptul că Catlabura V. și Grosu A. l-au deposedat pe Cihodari A. de careva mijloace bănești;

- vinovăția lui Dancovschii S. este bazată doar pe presupuneri, nefiind administrate careva probe ce ar demonstra incontestabil vina în cele imputate;

- faptele lui Catlabura V. au fost direct orientate în scopul favorizării infracțiunii tâlhăriei comise de către Grosu A. și anume prin acțiuni de favorizare a infractorului și tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale criminală, și anume la caz – sustragerea telefonului mobil de la partea vătămată pentru ca acesta să nu sune la poliție sau sustragerea registratorului video pentru a elimina informația video de pe el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost admis parțial apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Dancovschii S., a fost recunoscuți vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă.

În conformitate art. 90 Cod penal, inculpatului Dancovschii S. i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul declarat în partea ce ține de inculpatul Dancovschii S.

Astfel, instanța de apel judecând cauza penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de către prima instanță a constatat, că **inculpatul Dancovschii S.** împreună cu inculpatul Catlabuga V. și Grosu A., (*în privința ultimului cauza penală a fost examinată separat*), la data de 17 ianuarie 2015 în jurul orei 22:00, prin înțelegere prealabilă împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, contrar voinței șoferului de taxi Cihodari A., în mod deschis i-au sustras acestuia un telefon mobil de model "SAMSUNG S7272 Duos", în care activau cartelele SIM cu nr. xxxxxxxx și xxxxxxxx la prețul de 5.000 lei, mijloace bănești în sumă de 400 lei, un registrator video la prețul de 2.200 lei. Ulterior cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 7.600 lei.

Instanța de apel a conchis, că vina inculpaților se confirmă și prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele, totodată indicând la faptul, că acțiunile inculpatului Dancovschii S. incorect au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, acestea urmând a fi reîncadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar acțiunile inculpatului Catlabuga V. corect au fost încadrate de către prima instanță în prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, cum ar fi: declarațiile inculpaților Dancovschii S. și Catlabuga V., părții vătămate Cihodari A., martorilor Caldari A., Darii M., Ivanov I., Pleșca V., Berdeu S. precum și prin: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 ianuarie 2015 (f.d. 9-18 v. 1); procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 18 ianuarie 2015 (f.d. 26-27, 28-29, 30-31 v. 1); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectului din 19 ianuarie 2015 (f.d. 41-42 v. 1); procesele-verbale de examinare a obiectelor din 19 ianuarie 2015 (f.d. 43-46, 51 v. 1); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și inculpatul Catlabuga V. din 03 februarie 2015 (f.d. 170-171 v. 1).

În asemenea condiții, instanța de apel, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în primă instanță a ajuns la concluzia că acțiunile infracționale ale inculpatului Dancovschii S. urmează a fi recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal – *jaful adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Instanța de apel a constatat, că acțiunile inculpatului Dancovschii S. au fost comise în contextul agravantei prevăzute de lit. b) alin. (2) art. 187 Cod penal "de două sau mai multe persoane" – fiind constatat faptul, că inculpatul a acționat prin înțelegere prealabilă cu Catlabuga V. și Grossu A., precum și în contextul agravantei prevăzute de lit. f) alin. (2) art. 187 Cod penal "cauzarea de daune în proporții considerabile" – ca urmare a sustragerii bunurilor părții vătămate în proporții considerabile.

În atare situație, instanța de apel, la individualizarea și stabilirea pedepsei în privința inculpatului Dancovschii S. a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de caracterul social-periculos al faptei și a urmărilor acesteia și anume de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, iar la aplicarea pedepsei a ținut seama și de prevederile articolelor 76, 77 Cod penal.

Referitor la acțiunile infracționale ce se referă la inculpatul Catlabuga V., instanța de apel a constatat, că prima instanță cercetând cumulul de probe administrat în ședința de judecată a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Catlabuga V., încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

Prin urmare instanța de apel a constatat, că vinovăția inculpatului Catlabuga V. în comiterea infracțiunii imputate a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, ce au fost cercetate în prima instanță, suplimentar verificate de către instanța de apel, astfel careva temeieri de a recalifica acțiunile acestuia în baza art. 49, 343 alin. (1) Cod penal, după cum a solicitat apărarea, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a reținut, că la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, ce atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Chisiliță C. în numele inculpaților prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Catlabura Vadim Xxxxxxx, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 49, 323 alin. (1) Cod penal;

Dancovschii Semion Xxxxx, să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

În motivarea recursului invocă argumente similare cu cele invocate în apel, subsidiar aducând argumente cum ar fi:

- examinarea motivării deciziei adoptate de către instanța de apel prin raportare la considerentele de principiu anterior expuse, conduce către concluzia că al doilea grad de jurisdicție nu a răspuns criticilor invocate în calea ordinară de atac, ce vizau greșita reținere a caracterului fondat al calificării acțiunilor;

- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal;

- prima instanță incorect a apreciat probele administrate în prezenta cauză, deoarece aceste probe nu dovedesc faptul că acțiunile inculpatului, Dancovschii S., întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie, cu agravantele prevăzute la lit. d), e) alin. (2) art. 188 Cod penal;

- nu a fost constatată și stabilită concret acea "înțelegere prealabilă", cu atât mai mult acea "împărțire de roluri" la comiterea faptei, ce i se incriminează inculpaților;

- nu este elucidat segmentul de timp, cât Dancovschii S. a vorbit cu cei din automobil, dacă a văzut careva acte de violență, cuțitul sau deposedarea de bunuri a părții vătămate;

- cu referire la inculpatul Catlabuga V. – caracterul infracțional al favorizării infracțiunii, constă în faptul că se împiedică descoperirea operativă a infracțiunilor săvârșite, identificarea rapidă a infractorului și pedepsirea lui;

- faptele inculpatului, Catlabuga V., au fost direct orientate doar în scopul favorizării infracțiunii de tâlhărie comise de către Grosu A., și anume prin acțiuni de favorizare a infractorului și tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale infracțională.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

6.2. Procuror, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- decizia instanței de apel, prin care au fost reîncadrate acțiunile inculpatului, Dancovschii S. din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal în prevederile art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța la adoptarea soluției nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile care au fost supuse unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată, să fie apreciate la justa lor valoare, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică în proces;

- din înregistrarea convorbirilor, nu se observă faptul că inculpații aflați în interiorul automobilului să fie uimiți că Dancovschii S. a rămas afară și nu a plecat spre casă, aceste circumstanțe indică la faptul, că inculpații aveau fiecare rolul său, iar cel al inculpatului, Dancovschii S., era de supravegherea situației din exterior, astfel sporind considerabil potențialul în vederea atingerii rezultatului infracțional.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de către avocatul, Chisiliță C., în numele inculpaților urmează a fi respins, iar recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1 Referitor la recursul declarat de procuror.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Din conținutul recursului declarat de către procuror rezultă că acesta invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Prin recursul declarat de procuror s-a invocat aspectul de ilegalitate privind greșita recalificare de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului **Dancovschii S.** din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, pe care Colegiul penal îl considera ca întemeiat.

Astfel, instanța de recurs consideră fondate argumentele invocate de către partea acuzării, care denotă faptul, că instanța de apel incorect a interpretat prevederile legale menționate, deoarece soluția de recalificare a faptei comise de către inculpatul, **Dancovschii S.**, din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, nu este întemeiată și bazată pe probe contradictorii fiind motivată insuficient și puse la baza hotărârii de recalificare a acțiunilor inculpatului, Dancovschii S., probele cercetate și apreciate de prima instanță, concluzionându-se în cele din urmă printr-o frază, că *"în urma aprecierii probelor administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constructive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal"*.

Așadar, Colegiul lărgit, fiind în acord cu prima instanță, consideră că acesta corect a constatat, că inculpații Catlabuga V., Dancovschii S. și Grosu A. fiind în înțelegere prealabilă, având fiecare rolurile stabilite dinainte, amenințând cu cuțitul au depozitat-o pe partea vătămată contra voinței acesteia de bunuri materiale în sumă de 7.600 lei, astfel cauzându-i acesteia o pagubă materială în proporții considerabile. Astfel, prima instanță analizând minuțios fapta descrisă în rechizitoriu, audiind părțile pe dosar (*inculpații, martorii*), studiind probele acumulate legal de către organul de urmărire penală, just a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și anume – *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei*

persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a reținut corect starea de fapt (***stabilind latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii***), vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor comise de către aceștia și a dispus întemeiat condamnarea lor în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

Astfel din materiale cauzei penale, analizate minuțios de către Colegiul lărgit se deduce faptul, că prima instanță corect a reținut, că "la data de 17 ianuarie 2015, în jurul orei 22:00, **Catlabuga V. împreună cu Dancovschii S. și Grosu A.** (în privința ultimului cauza penală a fost examinată separat), **prin înțelegere prealabilă împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, contrar voinței șoferului de taxi, Cihodari A., au pătruns în automobilul de model "Dacia Logan" cu n/î XXXXXXXX, parcat pe str. Socoleni 9, mun. Chișinău, l-au amenințat pe ultimul cu un cuțit, ce presupune **amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei**, după care în mod deschis i-au sustras un telefon mobil de model "SAMSUNG Duos" în care activau cartelele SIM cu nr. xxxxxxxx și xxxxxxxx, la prețul de 5.000 lei, mijloace bănești în sumă de 400 lei, un video registrator la prețul de 2.200 lei, ulterior cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil în sumă de 7.600 lei."**

Mai mult Colegiul penal menționează, că la judecarea apelului instanța de apel greșit a stabilit fapta imputată inculpaților, reținând "că **inculpatul Dancovschii S.** împreună cu inculpatul Catlabuga V. și Grosu A., (în privința ultimului cauza penală a fost examinată separat), la data de 17 ianuarie 2015 în jurul orei 22:00, prin înțelegere prealabilă împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, contrar voinței șoferului de taxi Cihodari A., în mod deschis i-au sustras acestuia un telefon mobil de model "SAMSUNG S7272 Duos", în care activau cartelele SIM cu nr. xxxxxxxx și xxxxxxxx la prețul de 5.000 lei, mijloace bănești în sumă de 400 lei, un registrator video la prețul de 2.200 lei. Ulterior cu bunurile sustrase au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 7.600 lei". Astfel, excluzând din cele reținute sintagma "amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoane", rezultă că fapta inculpaților Dancovschii S. și Catlabuga V. urmează a fi încadrată conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, fapt ce denotă, că instanța de apel nu a pătruns în esența faptelor comise și imputate inculpaților de către organul de urmărire penală, adoptând o soluție ce contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, eronat a stabilit fapta ca fiind dovedită în privința inculpaților, ieșind din limitele apelurilor declarate de către părți. În asemenea condiții, instanța de apel printr-o faptă reținută a calificat diferit acțiunile lui Dancovschii S. în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal iar acțiunile lui Catlabuga V. în prevederile art.

188 alin. (2) lit. b) d) e) și f) Cod penal, situație ce nu poate fi acceptată de către instanța de recurs. Mai mult, instanța de apel nu a luat în considerație nici faptul, că în privința inculpatului Grosu A. cauza penală a fost judecată într-o procedură separată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta recunoscând faptele inculpate de către organul de urmărire penală, acțiunile lui fiind calificate în baza prevederilor art. 188 alin. (2) lit. b) d) e) și f) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel greșit a admis parțial apelul avocatului Chisilița C. și prin pronunțarea unei noi hotărâri prin care a recalificat acțiunile comise de către inculpatul Dancovschii S. din prevederile art. art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal în prevederile art. art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a comis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs consideră, că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă procurorul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul declarat de către acesta, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în privința lui Dancovschii S. și Catlabuga V.

7.2 Referitor la recursul declarat de către avocatul Chisiliță C. în numele inculpaților.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursului declarat de către apărătorul inculpaților rezultă că acesta invocă temeiuri pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Rezultând, din motivarea recursului declarat de către avocatul, Chisiliță C., se reține că partea apărării invocă ca eroare de drept incidentă temeiurilor pentru recurs menționate supra, faptul că instanța de apel a preluat concluzii și argumente din sentință, considerând că instanțele de fond totuși nu au motivat întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, Dancovschii S., la caz. La acest capitol, Colegiul penal menționează, că cerința de motivare a hotărârilor judecătorești adoptate nu impune obligația de a se referi la fiecare argument înaintat de către părți și a prezenta un răspuns detaliat acestora (a se

vedea Van de Hurk c. Olandei (19 aprilie 1994) și Burg c. Franței). Modul în care obligația de a aduce motive se aplică în funcție de natura deciziei și trebuie stabilit în lumina circumstanțelor cauzei (Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, hotărâri din 09 decembrie 1994, și Helle c. Finlandei, hotărâre din 19 decembrie 1997).

Elocvent în acest sens, sunt și considerentele Curții Europene și anume în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei).

Mai mult, instanța de recurs se va expune detaliat referitor la pretinsa încălcare menționată de partea apărării, precum că prima instanță incorect a apreciat probele administrate în prezenta cauză, deoarece aceste probe nu dovedesc faptul că acțiunile inculpatului, Dancovschii S., întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie, cu agravantele prevăzute la lit. d), e) alin. (2) art. 188 Cod penal. În asemenea condiții, Colegiul penal stabilește, că potrivit doctrinei penale, la calificare nu are relevanță forma exteriorizării amenințării, de cele mai multe ori, amenințarea se exprimă prin cuvinte, dar nu exclude nici exteriorizarea prin gesturi sau acțiuni contondente (pe baza cărora se poate trage o concluzie), fiind important ca amenințarea, expusă într-o formă evident clară victimei, să fie percepută de aceasta ca fiind reală și imediată, în virtutea acestui fapt, amenințarea trebuie să creeze convingerea că în caz dacă făptuitorul, în timpul săvârșirii infracțiunii, va întâmpina împotrivire din partea victimei, amenințarea va fi realizată îndată.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele apărării, precum, că inculpatul Dancovschii S. era afară, la o distanță de 10 metri și nu cunoștea ce se întâmplă în automobil, deoarece din înregistrările audio și video (a se vedea CD-ul anexat la coperta Vol. 1), care de asemenea au fost minuțios analizate de către instanța de recurs, reiese faptul, că în timp ce victima a transmis mijloacele bănești lui Grosu A., acesta le număra, în acel moment se observă că inculpatul, Dancovschii S., se apropie de automobil, iar în cele din urmă este invitat de către Grosu A., care era cu banii în mână să se urce pe bancheta din spate (MOV 5690 interval de timp din min. 2:20 până în min.2.40), astfel Dancovschii S. cunoștea cu certitudine că inculpații Catlabuga V. și Grosu A. comiteau un atac de tâlhăresc, iar rolul acestuia era să stea afară să supravegheze situația, astfel sporind considerabil potențialul în vederea atingerii rezultatului infracțional, or în asemenea circumstanțe victima se afla înconjurată din toate părțile de către inculpați, fiindu-i tăiate toate căile de autoapărare, astfel percepând amenințarea ca fiind una cât se poate de reală.

Astfel, Colegiul lărgit respinge argumentele apărării și consideră întemeiate criticile invocate de către acuzator, deoarece din cele relatate supra se evidențiază clar situația că fiecare inculpat avea **rolul bine stabilit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal** și anume, Catlabura V. a inițiat un conflict cu șoferul taxiului pentru a pătrunde în mijlocul de transport; Grosu A. a venit pentru a clarifica situația de conflict, în cele din urmă amenințând cu cuțitul victima și împreună cu Catlabuga V. l-au deposedat pe ultimul de

bunuri, iar Dancovschii S. supraveghea situația din afara automobilului astfel ca victima să perceapă amenințarea, cât se poate de reală, fiind înconjurat.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze suplimentar, că poziția abordată de către partea apărării precum că inculpatul **Dancovschii S.** nu cunoștea despre atacul tâlhăresc, nu poate fi reținută ca fiind una veridică, deoarece acesta avea rolul de supraveghetor, mai mult acesta a părăsit locul comiterii infracțiunii împreună cu Catlabuga V și Grossu S. în privința ultimului fiind deja emisă o sentință de condamnare în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

Nu pot fi reținute întemeiate nici criticile apărării referitoare la inculpatul Catlabuga V., precum, că acțiunile acestuia au fost direct orientate doar în scopul favorizării infracțiunii de tâlhărie comise de către Grosu A., și anume prin acțiuni de favorizare a infractorului și tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale infracțională.

Astfel la acest capitol, Colegiul penal stabilește, că **latura obiectivă** a infracțiunii prevăzută de art. 323 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă constând în acțiunea de favorizare dinainte nepromisă a infracțiunii grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Așadar această acțiune trebuie să îndeplinească 3 condiții: 1) să se exprime în favorizare; 2) să fie dinainte nepromisă; 3) să aibă ca obiect o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Cât privește **prima** din aceste condiții, după cum reiese din art. 49 Cod penal, favorizarea infracțiunii cunoaște două modalități normative: a) favorizarea infractorului – acordarea de adăpost infractorului, asigurarea acestuia cu documente false etc.; b) tănuirea mijloacelor sau instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, a urmelor acesteia sau a obiectelor dobândite pe cale criminală.

Cea de-a **doua** condiție, necesară existenței faptei prejudiciabile examinate, presupune că favorizarea este dinainte nepromisă, cu alte cuvinte, acțiunea sau inacțiunea de favorizare trebuie să fie săvârșită în lipsa unei preordinări, adică fără promisiune prealabilă.

Cea de-a **treia** condiție, necesită existența unei fapte prejudiciabile examinate, presupune că favorizarea are drept obiect o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Latura subiectivă a infracțiunii de favorizare a infracțiunii se exprimă în primul rând prin intenție directă, la momentul comiterii infracțiunii, **făptuitorul trebuie să cunoască că cel căruia îi acordă ajutor este o persoană care a săvârșit infracțiune.**

Reiterând cele expuse supra, Colegiul lărgit stabilește, că favorizarea infractorului are ca obiectiv sau scop de a îngreuna sau zadarnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei, sa asigure infractorului folosul sau produsul infracțiunii. De menționat este faptul, că inculpatul, Catlabuga V., **nu a comis o infracțiune prevăzută de art. 323 Cod penal (favorizarea infracțiunii) – acesta având rolul său activ bine determinat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal,** fapt expus în prezenta decizie.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată critica avocatului sub aspectul temeiurilor de casare invocate în recursul declarat este nefondată, fiind axată pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conține o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârea atacată, iar acțiunile inculpaților sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat de către avocat, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul, Chisilița Corneliu, în numele inculpaților.

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, se casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Dancovschii Semion Xxxxx** și **Catlabuga Vadim Xxxxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 martie 2016, prin care au fost condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, Dancovschii Semion Xxxxx la 8 ani închisoare, iar Catlabuga Vadim Xxxxxxx, la 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiecare.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui Dancovschii Semion Xxxxx de calculat din ziua reținerii, cu includerea în termenul de pedeapsă, a perioadei măsurii preventive aplicate - arestarea preventivă, începând cu data de 17 ianuarie 2015 și până la 09 noiembrie 2016, inclusiv.

În privința lui Catlabuga Vadim Xxxxxxx, termenul de executare a pedepsei de calculat din data adoptării prezentei decizii, cu includerea în termenul de pedeapsă, a perioadei măsurii preventive aplicate - arestarea preventivă, începând cu data de 17 ianuarie 2015 până în prezent.

Dispozițiile sentinței referitoare la acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Cihodari Andrei și corpurile delictive, la fel se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 03 octombrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion